

NESTYDA

KOMEDIE PODLE BESTSELLERU MICHALA VIEWEGHA
„POVÍDKY O MANŽELSTVÍ A O SEXU“
S JIŘÍM MACHÁČKEM V HLAVNÍ ROLI

Režie: Jan Hřebejk

V kinech od 9.10.2008

Hrají:

Jiří Macháček
Emília Vášáryová, Pavel Liška, Simona Babčáková,
Nina Divíšková, Pavel Landovský

Osoby a obsazení

Oskar	Jiří Macháček
Nora	Emília Vášáryová
Zuzana	Simona Babčáková
Matěj	Pavel Liška
Oskarova matka	Nina Divíšková
Oskarův otec	Pavel Landovský
Kočka	Eva Kerekéšová
Simona	Martina Krátká
Robert	Kryštof Mucha
Synové Nory	Roman Luknár
	Ady Hajdu

Tvůrci

Producenti:	Rudolf Biermann, Tomáš Hoffman
Koproducent:	RWE
Režie:	Jan Hřebejk
Scénář:	Michal Viewegh
Spolupráce na scénáři:	Jan Hřebejk a Jiří Macháček
Kamera:	Jan Malíř
Střih:	Vladimír Barák
Architekt:	Milan Býček
Kostýmy:	Katarína Bieliková
Umělecký maskér:	Zdeněk Klika
Zvuk:	Robert Dufek
Hudba:	archivní
Distributor:	FALCON a.s.

NESTYDA

VIEWEGH MACHÁČEK HŘEBEJK

komedie podle bestselleru Michala Viewegha
POVÍDKY O MANŽELSTVÍ A O SEXU

INFILM A INFINITY UVÁDĚJÍ FILM JANA HŘEBEJKA „NESTYDA“ PODLE KNIHY MICHALA VIEWEGHA „POVÍDKY O MANŽELSTVÍ A O SEXU“
HRAJÍ JIŘÍ MACHÁČEK EMÍLIA VÁŠÁRYOVÁ SIMONA BABČÁKOVÁ PAVEL LIŠKA NINA DIVÍŠKOVÁ PAVEL LANDOVSKÝ
EVA KEREKÉŠOVÁ VOJTA HUSA VIKTORIE FEDOROVÁ A DALŠÍ VÝTVARNÍK KOSTÝMŮ KATARÍNA BIELIKOVÁ MASKY ZDENĚK KLIKA
POMOCNÁ REŽIE DAVID JANČAR VEDOUČÍ VÝROBY PAVEL ČECHÁK ARCHITEKT MILAN BÝČEK ZVUK ROBERT DUFEK
STŘIH VLADIMÍR BARÁK KAMERA JAN MALÍŘ SCÉNÁŘ MICHAL VIEWEGH SPOLUPRÁCE NA SCÉNÁŘI JAN HŘEBEJK A JIŘÍ MACHÁČEK
PRODUCENTI RUDOLF BIERMANN TOMÁŠ HOFFMAN REŽIE JAN HŘEBEJK WWW.NESTYDA.CZ

PRODUCENTI

KOPRODUCENT

HLAVNÍ PARTNERI

MEDIÁLNÍ PARTNERI

PARTNER FILMU

DISTRIBUTOR

PRODUCENTI

KOPRODUCENT

HLAVNÍ PARTNEŘI

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

PARTNER FILMU

DISTRIBUTOR

Příběh

Když se Oskar jednoho časného červeného sobotního rána obracel v posteli a spánkem opuchlými očima krátce poblédl na svou dosud spící manželku, na okamžik mu blesklo hlavou, že její obličej je spíše ošklivý, ačkoli jej vždycky považoval za docela hezký. Proboba, ten nos!

Michal Viewegh, Povídky o manželství a o sexu

A populární moderátor televizních zpráv o počasí Oskar začíná ztrácet hlavu...

Film, který je volně inspirován několika povídkami z výše uvedeného bestselleru Michala Viewegha, označuje autor knižní předlohy s nadsázkou jako „neromantickou komedii o manželství a sexu“. Určitě je to ale i příběh o rodičích a dětech (at' už je dětem pět let, nebo jim pomalu táhne na čtyřicítku) - a v neposlední řadě také příběh o ztracení a nalézání lásky.

O vzniku filmu

Pro Honzu ani definitivní verze scénáře není jaksí tou poslední. Když jsem tohle pochopil, šlo všechno celkem hladce!

Michal Viewegh, spisovatel

Původně měl před téměř deseti lety vzniknout povídkový film na motivy úspěšné Vieweghovy knihy Povídky o manželství a o sexu. Nápad vzešel právě od režiséra Jana Hřebejka, který oslovil spisovatele s projektem povídkového filmu, na němž by se jako režiséři podíleli ještě Petr Nikolaev a Igor Chaun. K realizaci záměru však nakonec nedošlo.

V loňském roce dostal režisér Hřebejk nabídku od Michala Viewegha a producentů Rudolfa Biermanna a Tomáše Hoffmana natočit Vieweghovu předlohu jako samostatný celovečerní snímek. Oba producenti stojí za divácky úspěšnými filmovými tituly podle Vieweghových knih – Román pro ženy a Účastníci zájezdu. Natáčení začalo v lednu roku 2008.

Jan Hřebejk se po sérii filmů, na nichž se podílel se scenáristou Petrem Jarchovským, setkává s jiným autorem. „*Naše práce s Petrem Jarchovským pro společnost T.H.A. klade nároky nejen na nás, ale také na producenta Ondřeje Trojana. My s Petrem se soustředíme jenom na tu tvůrčí část práce, ale producent se musí o filmy starat dlouhodobě. Zatímco my se můžeme věnovat dalším projektům, producent starší filmy neopouští. A navíc má Ondřej Trojan i vlastní projekty. Proto jsme se rozhodli dopřát mu trochu oddechového času. S Petrem Jarchovským máme už nyní další filmy v různém stadiu příprav, takže naše spolupráce neskončila,*“ vysvětluje režisér **Jan Hřebejk**, proč se po dlouholeté spolupráci s tvůrčím a produkčním týmem rozhodl přijmout nabídku pracovat v jiné produkci. Spolupráce s Michalem Vieweghem ovšem není zdaleka náhodná. Jan Hřebejk natočil před mnoha lety portrét nejúspěšnějšího současného českého spisovatele pro dokumentární cyklus GENUS a na vzájemnou spolupráci pomýšleli dlouhou dobu. Jan Hřebejk společně s hercem Jiřím Macháčkem se také podíleli na konečné podobě scénáře. Jak tato spolupráce probíhala, do jaké míry toleroval spisovatel příspěvky obou spolutvůrců? „*Pro Honzu občas ani definitivní verze scénáře není jaksi tou poslední - když jsem tohle pochopil a smířil se s představou, že na tom strávím o několik měsíců víc než obvykle, šlo už všechno celkem hladce,*“ říká **Michal Viewegh** a dodává: „*Oba by mi snad potvrdili, že nemám k literární předloze nikterak pietní vztah a že jsem většinu jejich nápadů přijal vstřícně.*“

Herec **Jiří Macháček** byl již spolu s Davidem Ondříčkem autorem scénáře k černé komedii Jedna ruka netleská. V případě Nestydy však byl autorský vstup odlišný. „*U Jedné ruky jsme si s Davidem na počátku řekli, že spolu napíšeme scénář, ale u Nestydy mě Honza Hřebejk přizval k - řekněme - navrhování, nápadování, prostě k přísunu nových případných inspirací k materiálu, který napsal Michal Viewegh podle svých povídek. A to je zásadní rozdíl,*“ říká Jiří Macháček.

Mezi napsáním knihy a vznikem scénáře je větší časový odstup. „*Povídky o manželství a o sexu, které jsem mimochodem napsal už před více než deseti lety, jsou volně inspirovány - zdůrazňuji ono volně - mým poněkud rozháraným porozvodovým obdobím. Samozřejmě bych rád věřil, že od té doby jsem se přece jen trochu změnil, nicméně scénář vychází především z několika povídek té sbírky. Pár zcela nových motivů navíc do scénáře přidali Honza Hřebejk a Jirka Macháček,*“ vysvětluje Michal Viewegh a Jiří Macháček dodává:

„Michal Viewegh v úvodu té knihy prosí čtenářky o jistou laskavost, protože ty povídky psal v době, kterou sice nepojmenovává jako svou osobní krizi, ale bylo to asi něco podobného. A já mám tyhle krizové chvíle autorů rád, protože tam vznikají zajímavé věci!“

Postavy a jejich herci

Jsem ráda, že si můj nos konečně na sebe začne vydělávat!

Simona Babčáková, herečka

Režisér Jan Hřebejk měl o hlavním představiteli celkem od počátku jasno. „Když jsem uvažoval, kdo by měl hrát tu hlavní postavu, která v tomto případě není alter egem Michala Viewegha – on taky tu knihu napsal před deseti lety a ta postava se prostě vyvinula, od začátku jsem myslel na Jirku Macháčka. Nejen že je to můj oblíbený herec, ale on se k té roli hodí. Je v odpovídajícím věku, má humor, přirozenost a jeho herectví má v sobě lehkost, stejně jako psaní Michala Viewegha. To, co Michal má v literatuře, umí Jirka v herectví, a proto jsem ty dva spojil dohromady,“ popisuje Jan Hřebejk výchozí situaci obsazení. Zato Jiří Macháček podle vlastních slov chtěl původně roli odmítnout a přijal nakonec kvůli režisérovi Janu Hřebejkovi. A jak naopak reagoval na obsazení Macháčka spisovatel? „Jednoznačně potěšeně,“ říká Michal Viewegh. „Ve stejné době jsem Jirku shodou okolností viděl v Divadle Na Jezerce v Hřebejkově inscenaci hry Na dotek - a toho večera jsem definitivně pochopil, že je to pro nás ten pravý.“

Pro Jiřího Macháčka znamenal film Nestyda třetí hlavní úlohu ve filmech Jana Hřebejka (a to nepočítáme epizodní roli v Krásce v nesnázích). V čem je podstata jejich vzájemné spolupráce?

„Mně se strašně líbí jeho metoda, jak pracuje s hercem a vůbec s herci dohromady, jak je propojuje dohromady, jak se zapojuje do procesu vzniku už samotného scénáře, jak vyvolává schůzky už před natáčením, aby scenárista slyšel názor herců, které on už obsadil, aby mohl některé věci přizpůsobit jim konkrétně. Líbí se mi, jaký prostor u něj člověk má buď pro přímou improvizaci nebo k tomu, aby mohl některé věci měnit přímo před natáčením v daný natáčecí den,“ říká o Hřebejkovi Macháček.

Podobně reagují i další herci. Pavel Liška natáčel s Hřebejkem již potřetí a postava Matěje, nového přítele Oskarovy ženy, byla asi jeho nejcivilnější úlohou. „Snažím se, i když spolupracuji se stejnými herci, aby se to neopakovalo. A tak Pavel Liška nehraje ve filmu ani postavu hloupou ani svým způsobem výlučnou, ale takového člověka, který – já myslím - je určitě snem mnoha čerstvě rozvedených manželek,“ říká Jan Hřebejk.

„Náhodou naše spolupráce je našťástí pořád stejná – to znamená, že Honza dává hercům velký prostor, slyší na ně, nechá se inspirovat herci a tím pádem nejde o nějaké slepé plnění úkolů, ale o vzájemnou spolupráci dvou lidí,“ tvrdí Pavel Liška.

Oskar při své divoké jízdě svobodným životem potkává řadu žen – od mladých povrchních krásků až po zralou, okouzující zpěvačku Noru. Tuto postavu charakterizuje režisér jako jistou esenci Marie Rottrové, Marty Kubišové či Hany Hegerové. Noru si zahrála nejpopulárnější slovenská herečka Emília Vášáryová.

„Při obsazování ženských postav jsem vycházel z toho, že některé chci obsadit nepříliš známými herečkami. Myslím, že se to podařilo, že jsou tam herecké osobnosti, které se zatím v českém filmu neobjevily - Simona Babčáková v roli manželky, Martina Krátká, Eva Kerekešová. A pak jsem chtěl s Milkou Vášáryovou pracovat na roli, která by byla odlišná od toho, co jsme spolu doposud udělali. Aby po Horem pádem, Krásce v nesnážích a do jisté míry i po filmu Václav Jirého Vejdělka, jsme stvořili charakter, který má půvab Milky tak, jak já ho znám ze skutečnosti, který má to její obromé charisma. Přišlo mi i zajímavé, že postava Oskara nemá jen ty mladší a ještě mladší partnerky, ale má vztah i se ženou, která je řádově o generaci starší. Tento motiv

se mi moc líbil, Emilia Vášaryová je pro to vhodný typ. I když jsme ji museli trochu přemlouvat, že to nebude vypadat nepatřičně..“

V roli Oskarovy manželky Zuzany se objevuje herečka Simona Babčáková. Jedním z důvodů Oskarovy manželské nespokojenosti se ukazuje být ženin poněkud větší nos. „*Jsem ráda, že si můj velký nos konečně na sebe začne vydělávat,*“ říká. Simona Babčáková se objevila již ve filmu U mě dobrý, ale Zuzana jí nabízí nesrovnatelně větší příležitost. „*Jsem za to velmi věčná, byla to nádherná práce, Zuzana je prima ženská a dobře se mi s ní žilo,*“ říká Simona o roli, s níž se může ztotožnit řada žen, které si prošly podobnou situací. „*Já jsem spíš typ na barmanky a drzé holky a jsem ráda, že Zuzana v Nestydovi je milá, sympatická, tolerantní a on z tobo tak trochu vyjde jako blbec, který prošvihl své štěstí, nevěděl si, co je důležité. Jsem přesvědčena, že kdyby se Oskar zachoval jinak, tak by zrovna tableta holka i ten jeho úlet pochopila.. On chtěl ale zažít svobodu, zažil ji a za to se platí daň. Největší úskalí, které nás teď v partnerských vztazích potkává, je naprosto zdegenerovaná komunikace, neumíme být upřímní ani sami k sobě.*“ Filmová Zuzana však nakonec velmi brzy své štěstí nachází. „*To je pro mě nejkrásnější moment filmu,*“ říká nadšeně Simona Babčáková.. „*To, že ona je odměněna. V životě to obvykle bývá tak, že chlap tím proplouvá a ženy tuble situaci trochu odskáčou.*“

Simoniným spoluhráčem byl kromě manžela Macháčka i Pavel Liška. „*Simona je krásná, nosatá, skvělá spoluhráčka a kamarádka,*“ říká Pavel.

„*I když jsme se dříve různě potkávali a zdravili, ani s jedním jsem se osobně neznala, takže jsem zpočátku byla taková lehce ostýchavá. Nicméně Jiří šel do našeho partnerství s tou svou naprostou samozřejmostí, takže člověk jen plul v tom, co on nastavil. A s Pavlem Liškou máme úplně stejně rádi určitý druh antihumoru a já jsem se na ty jeho fóry okamžitě nachytávala. Pro mě to byla příjemná setkání,*“ doplňuje Simona Babčáková.

Známí a slavní....

Bylo prostě potřeba obsadit do role Karla Gotta právě Karla Gotta. Hradčany taky nemohou brát jinou budovu než Hradčany...

Jiří Macháček, herec

Ve filmu se v epizodních rolkách objeví řada známých a populárních tváří. „*Oskar pracuje v televizi a Nora je populární zpěvačka. Oba se tedy pohybují v jakémsi mediálním prostředí. Šlo o to, aby pro zvýšení autenticity se Oskar v televizní redakci potkával jak se skutečnými rosničkami – jako je Petra Voláková, Karla Mráčková, tak na chodbách potkával lidi, kteří v televizi skutečně pracují – Ester Janečkovou, Přemka Podlabu, Halínu Pawlowskou,*“ vysvětluje režisér Jan Hřebejk a vypráví o obsazení ikony českého šoubyznysu – Karla Gotta. „*Když byla ve scénáři situace, kdy se Nora s kolegou fotografuje na nové album, tak jsme si říkali, který kalibr by měl být tím druhým. A Karel Gott je nejslavnější osobností zdejšího šoubyznysu.*“ Jirka Macháček dodává: „*Bylo prostě potřeba obsadit do role Karla Gotta právě Karla Gotta. I když on pravděpodobně, jak jsem tak vycítil, by rád brál i někoho jiného než Karla Gotta, ale to je těžké: Hradčany také nemohou brát jinou budovu, než jenom Hradčany!*“ Karel Gott neváhal objevit se krátce ve filmu v poněkud ironické podobě skeptického glosátora, dokonce si tuto polohu vyžádal: „*Tím nám v tom filmu pomohl, stejně jako Hana Hegerová, která se tu také v takové laskavě sebeironické poloze objeví,*“ dodává režisér.

Hlavní hrdina – z knihy na plátno

Obávám se, že Jirka dodal oné problematické postavě promiskuitního alkoholika až nezasloužený půvab!

Michal Viewegh, spisovatel

Michal Viewegh patří v současné době nejen k nejčtenějším domácím autorům. Podle jeho předloh a scénářů vzniklo již pět filmů, šestý se natáčí a sedmý by se měl začít připravovat. Jeho filmové adaptace patří k divácky nejúspěšnějším. Podělilo se o ně doposud šest režisérů. V čem vidí Jan Hřebejk největší úskalí takové filmové adaptace. „*Vieweghovo psaní má své typické znaky. Je to určitá přirozenost a výsledná lehkost, s níž se jeho knihy čtou. Ta lehkost spočívá v tom, že ten člověk umí psát a dokáže napsat i věci, které bychom mohli považovat za banální a nehodné zaznamenání a co víc, nás dokonce baví. Ale má to riziko, že pro věc, kterou on v lehkém stylu napíše, musíte najít stejný šarm v adekvátním*

zpracování filmovém. Třeba dialog, který v knížce zní duchaplně, nemusí vyznít duchaplně, když se řekne. Vieweghovy dialogy se netváří, že jde o přirozený rozhovor, je v nich spousta slovních hříček, bonmotů. Je třeba najít ekvivalent, aby postavy, které ve filmu tyto věty říkají, nepůsobily nabubřele, snobsky nebo pozérsky. Michal může v knize nějakou větu hned následující větou shodit a já musím ve filmu dělat totéž. Herec, v tomto případě Jirka Macháček, musí projít stejnou cestou. My si nesmíme brát na to, že točíme něco jiného než Viewegha. Neděláme žádnou hlubinnou psychologii, netočíme film ze života, ale romantickou komedii o životě,“ vysvětluje Jan Hřebejk.

V čem naopak autor vidí největší rozdíly a odlišnosti mezi "literárním" a filmovým Oskarem?

„Obávám se, že Jirka dodal oné problematické postavě promiskuitního alkoholika až nezasloužený půvab. Díky Macháčkovi je teď z Oskara sympatický záporný hrdina,“ usmívá se Michal Viewegh.

„Muž v dnešní době to nemá jednoduché, především pokud jde o muže, který je zodpovědný, vydělává na rodinu, stará se o ni a ještě se po něm chce, aby chvílkami střídal pozici ženy,“ říká Jiří Macháček. „Někde jsem četl – v novinách to bylo – že muž v posledních desetiletích prodělává prudkou zatáčku ve svém vývoji směrem do domácnosti. Ta zatáčka je opravdu velice prudká – zatímco žena v té domácnosti od počátku je. A tak z té zatáčky také muž velice snadno vylétí. A do jisté míry o tom ten příběh Nestydy je.“

K autorskému vkladu Jiřího Macháčka patří i to, že vymyslel Oskarovi nové zaměstnání. Poté, co je pro zfalšování předpovědi počasí propuštěn z televize, začne se živit jako takzvaná „rychlá želva“. Za zákazníky, kteří si objednájí odvoz vlastním autem, které nemohou kvůli alkoholu řídit, dojíždí na zvláštní malé motokoloběžce či minimotorce. „Vím o tom, že jsou nebo byli lidé, kteří se jako zaměstnanci těchto firem po Praze pohybovali na skládacích motorkách, které pak dali do kufru odváženého auta. Osobně jsem je neviděl, ale někdo mi to vyprávěl. Tohle zaměstnání umožňuje filmové postavě pohyb, umožňuje setkání s kýmkoliv, kdekoliv a kdykoliv, a tak je to velmi vděčná věc...“ říká Macháček.

Film Nestyda klade na Macháčka jako na herce mimořádné nároky. Jeho postava prakticky nesleze z plátna. Když to srovnáme, třeba u filmu Medvídek, v němž Macháček hrál, bylo šest postav, které si rozdělily rovnocenný prostor, ale v Nestydovi je Oskar naprosto dominantní. „Příběh je vyprávěn přes hlavní postavu. Vše, co se děje, se děje kolem něj, přes něj, v něm a pro něj...“ vysvětluje Macháček. „Ten příběh není nijak vnějškově dramatický, ale spíš se děje uvnitř té postavy a tím by

nám mohl být v jakési lidské rovině blízký. Ale nemyslím, že by ta práce byla proto náročnější, těžší... Spíš je to o tom, že člověk má víc natáčecích dní a méně těch odpočinkových.

Nejen autor literární předlohy, ale i režisér a hlavní představitel se nechali inspirovat reálnými situacemi. Pro scénu, kdy Oskar odváží klienta a dojde ke konfliktu s policií, využili vyprávění producenta Ondřeje Trojana, který byl podobné situace účasten. „*Ve filmu je scéna, kdy se Oskar rozpláče u sledování televizní inscenace Nezralé maliny. Honza se mě ptal: kdy ses naposledy rozplakal? A já jsem řekl: Dopoledne, když jsem doma sledoval Nezralé maliny... Tak jsme to tam dali!*“ vypráví Macháček. Čtenářkami knih Michala Viewegha jsou z valné části ženy a také filmy podle jeho předloh mají silné zázemí žen - divaček. Dá se odhadnout, jak budou na Oskarův příběh reagovat? Nebude filmový Oskar pro ženské publikum objektem maximálně lítosti nebo soucitu, ale už méně sympatií, protože - narozdíl třeba od hrdiny z Románu pro ženy - se vůči ženám chová mnohem cyničtěji? Jak se na to dívá spisovatel Michal Viewegh? „*Řeknu to v nadsázce takhle: Oskar je záporná postava, pro kterou jsme s režisérem měli hluboké pochopení... Doufám, že jsme byli vůči Oskarovi dostatečně ironičtí - ale i dost empatictí. Nevěřím ovšem, že Jirka Macháček může být ženám opravdu nesympatický. Nechci předvídat reakce dámského publika, ale kdybych já byl ženská, leccos bych mu odpustil :-)*“.

Ani hlavní představitel nechce uvažovat o tom, zda divačky nebudou přát Oskarovi za opuštění manželky a zálety trpký osud. Je Oskar hrdina, který si zaslouží sympatií? „*To je otázka na diváka,*“ říká Macháček. „*Spouště lidí sympatický nebude a spousta lidí si ho zamiluje. Ale je to přesně ta věc, na níž odpovídat nechci a na kterou se budu svých diváků ptát já, třeba i po několika letech. Beru to jako sociální sondu.*“

Jak Oskara vnímá režisér Jan Hřebejk? „*Já jsem přesvědčen, že tu bude svou roli hrát určitá lidskost té postavy s chybami, kterým lze porozumět,*“ říká režisér. „*My neříkáme: toto je životní cesta. Já tu postavu mám rád, protože je slabá – slabá v tom smyslu, že má své poklesky a to je i pro diváka přitažlivé. Ten člověk prohrává, ale darebák to není. Je to takový sobec, který se bojí, že brzy bude starý a že si ještě všechno neužil, že má právo na to se nenudit a má právo na to být šťastný a jen se mu to pak celé vymkne z rukou a už neví, čím je. Myslím, že tohle prožívá tolik lidí... A myslím, že se s ním také mohou ztotožnit a vlastně být rádi, že to nemusí prožívat sami a nemusejí nést ty důsledky.*“

Jak natočit erotickou scénu

Erotika na plátně mě většinou nudí. Až na výjimky.

Jiří Macháček, herec

Herec Jiří Macháček tvrdí, že na filmu ho nejvíce láká proces tvorby samotné. V tvůrčím procesu na Nestydovi se nabízely desítky situací – komických, lehce romantických, bizarních. Protože hraje postavu záletníka, bylo jasné, že se nevyhne ani natáčení erotických scén. Zatímco divák často žije v přesvědčení, že pro herce není nic zábavnějšího a přitažlivějšího než natáčení erotických scén, většina herců je jiného názoru, občas se objeví i výrok, že není nic nezábavnějšího, než točit erotickou scénu. V upoutávce v kině i na webu, mohli diváci již před premiérou Nestydy zaregistrovat milostnou scénu s Jiřím Macháčkem a Evou Kerekešovou. Tak se podívejme s Jiřím Macháčkem do zákulisí nestydovského erotického tvůrčího procesu:

„Konkrétně tohle byla velká legrace a table scéna je výsledkem tvůrčího procesu, který probíhal už před natáčením. Erotika na plátně mě většinou nudí, až na malé výjimky. Ve chvíli, kdy je ale udělaná s nadsázkou a nadhledem, kdy to probíhá tak, že partnerka to nebere osobně, ale taky s nadhledem, pak mě nenudí, ale naplňuje. Pro Evu Kerekešovou, která tuble scénu ve filmu hraje, to bylo první, co vůbec točila. Přijela z Maďarska mezi lidi, které neznala, do štábu, který je úžasný, ale to ona ještě nevěděla a jejím prvním úkolem byla erotická scéna. Myslím, že to, jakým způsobem tohle zvládla, bylo poučný a inspirující a je to vklad, který se nese tím filmem. Byla okouzlující,“ říká Jirka Macháček a pokračuje: *„Den před natáčením jsme se večer sešli a řekli jsme si, jak na to půjdeme. Řekl jsem jí: já budu zkoušet různé věci a ve chvíli, kdy zajdu daleko, tak mi řekneš, že jsem zašel daleko. A ona řekla: výborně, to je dohoda, která mi vyhovuje!“*

Biografie tvůrci, herci

Michal Viewegh (scenárista, spisovatel)

Autor literární předlohy v současnosti patří k nejúspěšnějším českým spisovatelům (mj. knihy Povídky o manželství a o sexu, Účastníci zájezdu, Román pro ženy, Zapisovatelé otcovské lásky, Báječná léta s Klausem, Případ nevěrné Kláry, Vybíjená). Podle jeho stejnojmenných bestsellerů vznikly divácky mimořádně úspěšné filmy BÁJEČNÁ LÉTA POD PSA (r. Petr Nikolaev, 1997), VÝCHOVA DÍVEK V ČECHÁCH (r. Petr Koliha, 1997) a především ROMÁN PRO ŽENY (r. Filip Renč, 2005) a ÚČASTNÍCI ZÁJEZDU (r. Jiří Vejdělek, 2006). Film Báječná léta pod psa byl nejnavštěvovanějším českým filmem roku 1997. Román pro ženy vidělo přes 600 tisíc diváků. Film získal Českého lva pro divácky nejúspěšnější snímek roku 2005. Film Účastníci zájezdu se stal s téměř 800 tisíci diváky nejnavštěvovanějším filmem roku 2006 v ČR. Podle románu PŘÍPAD NEVĚRNÉ KLÁRY natáčí nový snímek v italsko-české koprodukcí režisér Roberto Faenza.

V říjnu vyjde nový román Michala Viewegha s názvem ROMÁN PRO MUŽE.

Jan Hřebejk (režisér, spoluautor scénáře)

Patří k nejúspěšnějším domácím režisérům posledních 15 let. Během studia režíroval a ve vlastní produkci točil krátkometrážní filmy. S Petrem Jarchovským napsal scénář ke komedii PĚJME PÍSEŇ DOHOLA. Podle něj natočil v roce 1990 celovečerní film režisér (a nynější producent) Ondřej Trojan.

Na poli celovečerní hrané tvorby debutoval Hřebejk filmovým muzikálem ŠAKALÍ LÉTA (1993). Film získal Českého lva za nejlepší film, režii, nejlepší mužský herecký výkon pro Josefa Abrháma a za nejlepší původní filmovou hudbu pro Ivana Hlase.

Autorský tandem Hřebejk-Jarchovský spojil koncem devadesátých let tvůrčí potenciál s filmovou společností Total HelpArt T.H.A. producenta a režiséra Ondřeje Trojana. Pod tímto produkčně-investorským zázemím následně realizoval Jan Hřebejk podle scénářů Petra Jarchovského svoje nejúspěšnější celovečerní filmy. V roce 1999 domácí divácký hit PELÍŠKY a následně film MUSÍME SI POMÁHAT (2000), jehož kvality dokazuje nominace na Oscara za nejlepší cizojazyčný film a pět Českých lvů. V roce 2003 měl premiéru další divácky mimořádně úspěšný titul PUPENDO. O rok starší tragikomedie HOREM PÁDEM získala čtyři České lvy (za nejlepší film, režii, scénář a ženský herecký výkon v hlavní roli/Emília Vášáryová). Snímek KRÁSKA V NESNÁZÍCH (2006) vynesl Českého lva pro Aňu Geislerovou, Janu Brejchovou a Jiřího Schmitzera. Další spolupráci Jarchovského a Hřebejka představují filmy MEDVÍDEK (2007) a U

MĚ DOBRÝ (2008). Filmy Musíme si pomáhat, Kráska v nesnázích a Horem pádem byly uvedeny v distribuci v USA a dalších zemích.

V roce 1997 debutoval Jan Hřebejk jako divadelní režisér NEBEZPEČNÝMI VZTAHY v pražském divadle Pod Palmovkou. V březnu 2000 se v témže divadle uskutečnila premiéra jeho divadelního zpracování filmu Woodyho Allena VÝSTŘELY NA BROADWAYI. V roce 2002 pak AMADEUS. S Jaroslavem Duškem a Natašou Burger se Hřebejk sešel při realizaci komorního dramatu MANŽELSKÉ VRAŽDĚNÍ v Divadle Na Jezerce. Tam uvedl i své další dvě inscenace - NA DOTEK a KUMŠT.

Jiří Macháček (Oskar, spoluautor scénáře)

Hudebník, herec a moderátor, frontman kapely MIG 21 se v domácí kinematografii objevuje od poloviny 90.let. Výrazněji na sebe upozornil ve filmu Saši Gedeona NÁVRAT IDIOTA (1999), hvězdu z něj ovšem udělala komedie Davida Ondříčka SAMOTÁŘI z roku 2000, kde si za roli věčně zhuleného bedňáka vysloužil Českého lva. S Ondříčkem spolupracoval i na filmu JEDNA RUKA NETLESKÁ (2003), na němž se podílel také autorsky. Další zajímavou příležitostí mu nabídl Jan Hřebejk ve filmu HOREM PÁDEM (2004). Zahrál si ve filmu Tomáše Vorla SKŘÍTEK (2005), u nějž se kapela MIG 21 podílela i na hudbě. S Hřebejkem pak natočil snímek KRÁSKA V NESNÁZÍCH (2006) a objevil se i v jedné z hlavních rolí jeho komedie MEDVÍDEK (2007). Roli učitele Landy si zahrál v divácky nejúspěšnějším filmu roku 2007, komedii Jana Svěráka VRATNÉ LAHVE. V Divadle Na Jezerce pod vedením Jana Hřebejka účinkuje ve hře Na dotek.

Emília Vášáryová (Nora)

Jedna z nejúspěšnějších a nejoblíbenějších slovenských hereček (byla vyhlášena slovenskou herečkou století) se pravidelně objevuje v českých filmech. Spolu s mladší sestrou Magdou vyrůstala v učitelské rodině. Od dětství hrála ochotnické divadlo a také se aktivně věnovala sportu. V roce 1964 absolvovala herectví na Vysoké škole muzických umění v Bratislavě a stala se členkou Slovenského národního divadla. V českém filmu se prosadila už na počátku 60. let, kdy si zahrála ve snímku Vojtěcha Jasného AŽ PŘIJDE KOCOUR (1963) záhadnou tanečnicí Dianu po boku Jana Wericha. Mezi nejznámější tituly její rozsáhlé filmografie patří fantaskní příběh BLÁZNOVA KRONIKA (ř. Karel Zeman, 1964,) nebo drama LIDÉ Z MARINGOTEK (ř. Martin Frič, 1966). Od 90. let jsme ji mohli vidět ve výrazných partech v dramatu HAZARD (ř. Roman Petrenko, 1995) a v generačním příběhu MODRÉ Z NEBE (ř. Eva Borušovičová, 1997). Její rozsáhlé herecké zkušenosti ji předurčily k rolím i v podobenství Martina Šulíka ORBIS

PICTUS (1997) a v PELÍŠCÍCH (1998) Jana Hřebejka. Zahrála si i v dalším jeho snímku HOREM PÁDEM (2004), za který získala Českého lva za hlavní ženskou roli, a stejný režisér si ji vybral pro film KRÁSKA V NESNÁZÍCH. Kromě toho Emília Vášáryová pravidelně hostuje na pražských scénách (Divadlo Na zábradlí, Činoherní klub, Letní shakespearovské slavnosti). Je držitelkou prestižní české divadelní Ceny Alfréda Radoka. Je rovněž profesorkou na Vysoké škole múzických umění v Bratislavě.

Simona Babčáková (Zuzana)

Osobitá herečka a žákyně improvizátora Jaroslava Duška se narodila v Šumperku. Vystudovala Zlínskou školu umění, pohostinsky prošla scénami Městského divadla Zlín a pražského Divadla v Dlouhé, aby na čas zakotvila v Klicperově divadle v Hradci Králové. Dnes je členkou souboru Dejvického divadla v Praze. Za své výkony na jevišti byla nominována na cenu Alfréda Radoka jako objev roku a herečka roku. Projevila si i jako výborná improvizátorka ve svých improvizčních večerech zvaných Second sekec aneb Hlava nehlava, kam si každý měsíc zve různé hosty. V letošním roce jsme ji viděli v komedii Jana Hřebejka U MĚ DOBRÝ a ve filmu FRANTIŠEK JE DĚVKARĚ (r. J. Prušinovský).

Nina Divíšková (Oskarova matka)

Narodila v Brně. V letech 1954 – 1959 vystudovala pražskou DAMU, kde poznala svého budoucího manžela, herce a režiséra Jana Kačera. Pět let hrála v ostravském Divadle Petra Bezruče. Od roku 1965 byla členkou pražského Činoherního klubu, kde zůstala v angažmá pětatřicet let. V současné době spolupracuje s řadou pražských divadelních scén (Dejvické divadlo, Divadlo Na Prádle, v Řeznické či Švandovo divadlo). Divadlo bylo vždy její hlavní doménou, přestože i její filmografie je poměrně bohatá - NÁVRAT ZTRACENÉHO SYNA (1966), DEN SEDMÝ-OSMÁ NOC (1969), MORGIANA (1972, r. Juraj Herz), HRA O JABLKO (1976, r. V. Chytilová), PRODAVAČ HUMORU (1984), ŽEBRÁCKÁ OPERA (r. J. Menzel, 1991), HRANICE STÍNU (1996). Větších rolí se však před kamerou příliš často nedočkala – v posledních letech jsme ji viděli například ve filmech BOLERO (2004, r. F. A. Brabec), KYTICE (2000, r. F. A. Brabec). V roce 2005 zaujala působivou kreací matky hlavního hrdiny v Zelenkově filmu PŘÍBĚHY OBYČEJNÉHO ŠÍLENSTVÍ. V roce 2008 uvidíme Ninu Divíškovou rovněž ve filmech ANGLICKÉ JAHODY (r. V. Drha), MÁJ (r. F. A. Brabec).

Pavel Landovský (Oskarův otec)

Herec, režisér a divadelní autor je symbolem svobodomyšlného přístupu k umění i životu. Po neúspěšných pokusech o přijetí na DAMU začínal jako elév v mimopražských souborech. Od roku 1966 se stal členem Činoherního klubu. Od druhé poloviny 60.let byl jedním z nejpopulárnějších českých filmových herců. V 70.letech byl pronásledován pro své politické názory a v roce 1980 byl donucen emigrovat do Rakouska, kde působil v divadle a příležitostně i ve filmu. Je autorem několika divadelních a rozhlasových her, z nich nejznámější je *Hodinový hoteliér*. Po roce 1990 se opět objevuje i v českých filmech. Jeho filmografii tvoří desítky rolí – z 60. letech vybíráme například filmy *SVATBA JAKO ŘEMEN* (1967, r. Jiří Krejčík), *SOUKROMÁ VICHŘICE* (1967, r. Hynek Bočan), *UTRPENÍ MLADÉHO BOHÁČKA* (1969, r. František Filip) nebo *JÁ, TRUHLIVÝ BŮH* (1969, r. Antonín Kachlík). V době své emigrace se objevuje například ve filmu *PSÍ DOSTIHY* nebo *NESNESITELNÁ LEHKOST BYTÍ* (1988, r. Philip Kaufmann). Po návratu do Česka vytvořil roli ve filmu Jana Němce *V ŽÁRU KRÁLOVSKÉ LÁSKY* (1990), k nejvýraznějším pak patřila postava majora Terazkyho z adaptace slavného Švandrlíkova románu *ČERNÍ BARONI* (1992, r. Zdenek Sirový). Z dalších titulů jmenujme např. filmy *AMERIKA* (1994, r. Vladimír Michálek), *CESTA PUSTÝM LESEM* (1997, r. Ivan Vojnár), *NEJASNÁ ZPRÁVA O KONCI SVĚTA* (1997, r. Juraj Jakubisko) nebo *KOUSEK NEBE* (2005, r. Petr Nikolaev). Za výkon v roli skladníka *Řezáče* ve filmu *VRATNÉ LAHVE* (2007, r. Jan Svěrák) byl nominován na Českého lva

Pavel Liška (Matěj)

Vystudoval Janáčkovu akademii múzických umění, poté hrál v HaDivadle v Brně, zahrál si například v Národním divadle (*Romeo a Julie* nebo *Lucerna*). V současné době je stálým členem Divadla Na zábradlí, kde vytvořil úlohy například v představeních *Gazdina Roba*, *Platonov je darebák!*, *Troilus a Kassida*, *Perfect Days*. Pavel Liška patří v k jedním z nejtalentovanějších herců mladé české generace. Ve filmu debutoval v roce 1999, rolí zaostalého Františka ve filmu *NÁVRAT IDIOTA* (r. Saša Gedeon). Režisér Bohdan Sláma obsadil Pavla Lišku do všech svých filmů - *DIVOKÉ VČELY* (2001), *ŠTĚSTÍ* (2005), *VENKOVSKÝ UČITEL* (2008). Za roli *Toníka* ve filmu *Štěstí* získal Pavel Liška Českého lva za nejlepší mužský herecký výkon. S Janem Hřebejkem Liška spolupracoval na komediích *PUPENDO* (2003) nebo *HOREM PÁDEM* (2004). Zajímavé odbočky od typově podobných postav vytvořil Pavel Liška například v pohádce *ČERT VÍ PROČ* (2003, r. Roman Vávra) nebo komedii *ÚČASTNÍCI ZÁJEZDU* (2006, r. Jiří Vejdělek).

Producenti

INFILM/ INFINITY

Společnosti INFILM a INFINITY jsou podepsány pod několika divácky úspěšnými projekty uplynulých let. Producentsky se podílely na komedii Román pro ženy (2005, r. Filip Renč), která získala Českého lva pro nejnavštěvovanější domácí snímek roku. V produkci společností vznikl film Účastníci zájezdu (2006, r. Jiří Vejdělek), oceněný na MFF Tribeca v New Yorku, který zhlédlo přes 800 tisíc diváků. Společnosti pracovaly i na filmech Obsluhoval jsem anglického krále (2007, r. Jiří Menzel), ROMing (2007, r. Jiří Vejdělek), Na vlastní nebezpečí (2008, r. Filip Renč) a komedie Taková normální rodinka (2008 r. Patrik Hartl). V současné době vzniká v koprodukcii společnosti INFILM a zahraničních partnerů další adaptace knihy Michala Viewegha Případ nevěrné Kláry.

RWE – ENERGIE ČESKÉHO FILMU

„Kvalitní scénář Michala Viewegha byl hlavním důvodem, proč jsme se rozhodli koprodukovat komedii Nestyda. Atraktivní téma filmu by mělo do kin přivést diváky všech věkových kategorií. Zárukou úspěchu pro nás byla také dobrá zkušenost s režisérem Janem Hřebejkem z natáčení filmu Medvídek. Věříme, že znovu zafunguje jeho spolupráce s hercem Jiřím Macháčkem,“ říká Martin Chalupský, ředitel komunikace RWE Transgas, a.s.

Dlouhodobý projekt RWE – energie českého filmu byl zahájen na konci roku 2005 s cílem systematicky podporovat rozvoj české filmové tvorby. Společnosti skupiny RWE jeho prostřednictvím ročně investují více než 20 milionů korun na pomoc kinematografii, dokumentaristice, literární přípravě či budoucím filmařům.

S přispěním RWE bylo dosud do kin uvedeno deset celovečerních filmů, které viděly více než čtyři miliony diváků. Letos šlo o Nejkrásnější hádanku režiséra Zdeňka Trošky, Michálkův snímek O rodičích a dětech a Tobruk režiséra Václava Marhoul. Premiéra Nestydy Jana Hřebejka je jedenáctým českým filmem, na jehož koproduci se RWE podílelo.

Díky podpoře RWE každoročně vzniká také patnáct až dvacet zajímavých studentských prací na pražské FAMU. Nové výrazné autory pomáhá skupina RWE hledat rovněž mimo školy. Šancí pro všechny je Filmová nadace RWE & Barrandov Studio. Mezi nadějně autory dosud nadace rozdělila granty v hodnotě téměř dvou milionů korun. První z dříve oceněných scénářů by měl být uveden do kin již v příštím roce.

Skupina RWE v ČR navíc patří k tradičním partnerům Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary a Mezinárodního festivalu dokumentárních filmů Jihlava. Více na www.rwe.cz.

TV NOVA A PODPORA ČESKÉHO FILMU

Formou produkce, koprodukce nebo předkupu televizních vysílacích práv umožnila TV Nova natočení celé řady kvalitních a přitom divácky atraktivních snímků, jako Šakalí léta, Byl jednou jeden polda, Pták Ohnivák, Jezerní královna, Válka barev, Playgirls, Andělská tvář, Z pekla štěstí, Kameňák 1, 2 a 3, Non plus ultras, Pánská jízda, Jak básníci neztrácejí naději, Duše jako kaviár či Příběhy obyčejného šílenství. Podle bestselleru Michala Viewegha a v režii Filipa Renče pak TV Nova ve vlastní produkci natočila komedii **Román pro ženy**, která byla nejnavštěvovanějším filmem roku 2005 a jako divácky nejúspěšnější snímek také získala Českého lva. Nova dále koprodukovala filmy **Jak se krotí krokodýli**, **Raft'áci**, **Účastníci zájezdu** (všechny tři snímky patřily k nejnavštěvovanějším v prvním čtvrtletí roku 2006).

V roce 2007 v kinech bodovaly další snímky v koprodukci TV Nova - **Obsluhoval jsem anglického krále**, který podle předlohy Bohumila Hrabala natočil Jiří Menzel, **Ro(c)k podvrat'áků** Karla Janáka, **Bestiář** režisérky Ireny Pavláskové, veleúspěšný film Jana Svěráka **Vratné lahve** či nejnovější film Jana Hřebejka **Medvídek**.

Z dalších Novou podporovaných filmů již měly v roce 2008 premiéru snímky **Svatba na bitevním poli aneb hodiny před slávou** režiséra Dušana Kleina, **Na vlastní nebezpečí** Filipa Renče, **Občan Havel** režírovaný Pavlem Kouteckým a Miroslavem Jankem, **O život** Milana Šteindlera, pohádka **Nejkrásnější hádanka**, kterou režíroval Zdeněk Troška, poetický snímek Vladimíra Michálka **O rodičích a dětech**, či snímek Tomáše Bařiny **Bobule**. Posledními snímky, jimž Nova pomohla na svět, jsou film Jana Hřebejka na motivy povídek Petra Šabacha **U mě dobrý** nebo komedie debutanta Jana Prušinovského **František je děvkař**. O koprodukcí dalších českých filmů televize Nova jedná.